

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliae
aliquot piaë, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

Haimo <Altissiodorensis>

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Dominica vi. post pentecosten

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

tem non ira, sed zelus format, in exemplū Moysi
qui exijt a Pharaone iratus nimis, quia eius nequi-
tiam incorrigibilem uidit.

DOMINICA VI. POST PEN-
teosten. I. Petri. III.

Charissimi, Omnes unanimes in oratio-
ne estote. Et reliqua.

Fraternitatis unanimitas ueluti urbs in ex-
pugnabilis, hostiū nō patet insidijs. Habet enim
sancta ecclesia, ut Salomon ait, castro-
rum acti-

Can. 2.

em ordinatam, quam tyranni & persecutores una
cum autore suo diabolo nō ualent irrumperere: quia
in uniente Christo nec martyres persecutio, nec
uirgines carnalis delectatio, nec misericordes cu-
piditas, nec humiles temporalis gloriæ denuncit
ambitio. [compatientes.] Sicut enim gaudere de

2 Cor. 13

sicut Paulus faciebat apostolus qui dicebat. Quis
infirmatur, & ego nō infirmor [fraternitatis ama-
tores.] Qui ergo amat homines, aut qui iusti sunt,
aut ut iusti sint amare debet, sicut & seipsum ama-
re debet, aut quia iustus est, aut ut iustus sit. Dilecti-

1. Ioh. 2.

onem autem fraternam quātum commendat Io-
hannes apostolus, attendamus: Qui diligit, inquit,
fratrem suum quē uidet, in lumine manet, & scan-

1. Ioh. 4.

dalum in eo non est. Et item: Dilectissimi, diliga-
mus nos inuicē, quia dilectio ex deo est. Et omnis
qui diligit ex deo natus est, & cognouit deum. Et

Ioh. 13

dominus inquit: Mandatum nouum do uobis, ut
diligatis inuicem. Et in hoc scient omnes quia mei

Pro. 21.

estis discipuli, si uos inuicem dilexeritis. [Miseri-
cordes.] Scriptū quippe est: Facere misericordiā,

magis placet deo, quam uictimæ. Et qui pius est
 (inquit scriptura) ad misericordiam, benedicetur. Pro. 22.
 Et dominus ait, Estote misericordes, sicut & pater
 noster misericors est. [Humiles.] Scriptum quippe est: Luc. 6.
 Perdit deus memoriam superborum, & non dere-
 linquit memoriam humilium. Et dominus inquit, Mat. 23.
 Dicite a me, quia mitis sum & humilis corde. Et
 ad quem respiciam, dicit dominus, nisi ad humilē
 & quietum: [non reddentes malum pro malo.] Isa. 66.
 Scriptum quippe est: Ne dicas, reddam malū pro
 malo: expecta deum, & liberabit te. Et item: Qui
 uindictam uult, a deo inueniet uindictam, & pecca-
 tum illius seruans seruabit. Ecc. 28

nec maledictum pro maledicto.

In hoc enim exemplum domini tenendum est, qui
 cum malediceretur, non maledicebat.

sed econtrario benedicentes.

ut illud. Benedicite maledicentibus uobis: bene- Lu. 6.
 dicite, & nolite maledicere. Ro. 12

Quia in hoc uocati estis, ut benedictionē
 hereditate possideatis. [Benedictio est heredita-
 tis omnis uirtutum copia cælestis, in qua sancti he-
 redes quidē dei, cohæredes aut efficiantur Christi,
 cum audierint: Venite benedicti patris mei, percipi Mat. 25.
 te regnum, qd uobis paratum est ab origine mūdi.

Qui enim uult uitam diligere. Psal. 33

id est, uitam æternam, beatam, & in futuro sine fi-
 ne mansuram. [& uidere dies bonos,] in quibus
 sancti cum sanctis iucundentur in cælis, qui dies nō
 propter interruptionem noctis, sed propter perpe-
 tuitatem dicuntur luminis.

coerceat linguam suam a malo.

Y

Iac. 1. id est, a malo detractionis, maledictionis ac murmurationis. siue generaliter, omnino lingua refrenanda est a malo. Ait enim Iacobus: Si quis putat se religiosum esse, non refrenas linguam suam, sed seducens cor suum. huiusmodi uana est religio. Nam & qui custodit linguam suam, inquit scriptura, custodit animam suam,

Et labia eius ne loquantur dolum.

Dolus, non dolor, sed fraus intelligitur: quando aliud corde tenetur, & aliud ex ore profertur.

Declinet a malo, & faciat bonum.

id est, destruat uitia, & uirtutes edificet: relinquat quod instigat diabolus, ut operetur quod precepit Christus.

Inquirat pacem, & sequatur eam.

id est, diligenter orando & humiliter interrogando perquirat Christum, qui factus est pax nostra, & imitetur eum. sequi etenim imitari est. Siue se

Heb. 12. cundum Apostolum, pacem sequatur & sanctimoniam, sine qua nemo uidebit deum.

Quia oculi domini super iustos.

id est, aspectus diuinitatis. [& aures eius in preces eorum,] id est, auditio diuina, qua dignatur preces audire iustorum.

Vultus autem domini super facientes mala.

Psal. 35. Vt quid vultus domini super facientes mala? Audi sequentia: Vt perdat de terra memoriam eorum, id est, de terra uiuentium. Et illud Deleantur de libro uiuentium, & cum iustis non scribantur.

Et quis est qui uobis noceat?

subauditur nullus. Iuxta huius sententiae locum, passionem uel persecutionem non faciunt esse miseros, sed prestant esse beatos. [si boni & imitatores fueritis,] id est, si boni dei, de quo scriptum est,

Nemo bonus nisi solus deus. Siue generaliter, siue omnium bonorum æmulatores, id est, imitatores fueritis uirtutum. Mar. 10.

Sed & si quid patimini propter iustitiam, beati, subauditur, eritis. Hanc sententiam dominum dicentem Petrus audierat, ubi ait. Beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est regnum cælorum. Matt. 5.

Timorem autem eorum, id est, persecutorū, [ne timueritis,] ut in fide [non turbemini.] Et hoc dominus admonuit, ubi ait: Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed potius eum timere, qui habet potestatem corpus & animam perdere in gehennam. Mar. 10.

dominum autem Christum sanctificate in cordibus uestris. Vbi dominus qui cuncta creando sanctificat, nisi in corde pio & corpore casto? Sic dominus Iesus sanctificandus est in cordibus nostris, ut a nomine eius uocemur Christiani, & ut nihil sanctius eius nomine sentiamus. Sanctificemus enim eum in fide, spe & charitate, credendo, colendo & adorando, ut ab illo saluari pariter mereamur & sanctificari.

DOMINICA VI. POST
Pentecosten. Lucæ V.

In illo tempore Cum turbæ irruerent in eum ut audirent uerbum dei, & ipse stabat secus stagnum Genezareth. Et reliqua.

DE piscibus, quos apostoli ad iussionem domini laxatis retibus ceperunt, locuturi, primū de situ loci uideamus: Ait enim euāgelium:

[Cum turbæ irruerent] ad Iesum [ut audirent uer-
bū dci, & ipse stabat secus stagnum Genezareth.]
Stagnum Genezareth idem est, quod & mare Ti-
beriadis, & mare Galilææ. Sed mare Tiberiadis a
Tiberiade ciuitate est dictum: mare Galilææ, ab
adiacente sibi prouincia, quæ & Galilæa nomina-
tur. Stagnum Genezareth a Græco uocabulo di-
ctum est, quasi auram generans, eo quod flanti-
bus uentis, crispantibus undis, auram ex se genera-
re uideatur. Tenet autē hoc mare siue stagnū cen-
tum quadraginta stadia in longitudine, quadra-
ginta uero in latitudine. Nec, ppter hoc mare uo-
catur, quod amaræ sint aquæ eius, sed Hebrææ
linguæ consuetudo est omnes congregationes aqua-
rum, siue falsæ sint, siue dulces, uocare mare, sicut
in Genesi scriptum est: Congregationes q̄ aqua-
rum adpellauit maria. ¶ Spiritualiter autē hoc ma-
re mundū significat, id est, mundi amatores. quia
sicut mare semper fluctuat, nec quietum stare ua-
let, ita mundus diuersis prurbationibus & fluctua-
tionibus commouetur, sicut per Psalmistam dici-
tur: Commouisti domine terram, & conturbasti
eam. Crescit enim nascendo, decrescit moriendo:
elevator in prosperis, deijcitur in aduersis. Domi-
nus secus stagnum stetit, quando (sicut ait Apосто-
lus) semetipsum exinauit, formam serui accipi-
ens, in similitudine hominum factus, & habitu in-
uentus ut homo. Et pulchre non in stagno, sed se-
cus stagnum stare dicitur: quia uenit in mundum
per naturam, sed alienus fuit a mūdo per culpam,
teste apostolo Petro: Qui peccatum non fecit, nec
inuentus est dolus in ore eius. Recte quoq̄ nō am-
bulasse, nec pertrauisse, sed stetitisse dicitur, nimi-

Gen. 1.

Psal. 49.

Philip. 2.

1. Petr. 2.

cum ostendens seipsum esse, qui per diuinitatis potentiam semper incommutabilis permanet, qui ubique est p̄sens, ubique totus, nec mouetur, nec de loco ad locum transit, cui nec pr̄terita transeunt, nec futura succedunt, sed semper illi æqualiter atque æternaliter esse est, qui ait per prophetã: Ego deus, & non mutor, siue certe secus stagnum star, **Malac. 2** quia resurgens a mortuis, carnẽ quã ex nobis assumpsit, in littore incorruptionis constituit. Ac p̄ hoc, sicut ipse incommutabilis est, ita electos suos æterna incommutabilitate firmat. Turbæ autem quæ ad eum irruerunt amore uerbi Dei, multitudinẽ fidelium significant, qui ei credendo & amando appropinquant, de quibus per Isaiã dicitur: Venient ad **Isaiã 2** eum omnes gentes, & ibunt populi multi, & dicent: Domus Iacob uenite, & ambulemus in lumine dñi, Et per psalmistam: Omnes gentes quas cūq; fecisti, uenient & adorabunt coram te dñe. Sed quia ista turba credentium, non solum ex Iudæis, sed etiam ex gentibus futura erat, recte subditur.

Pfal. 85

Et uidit duas naues stantes secus stagnum.
 Duæ naues, duos ordines significant credituros: Vnũ ex Iudæis, alterum ex gentibus. non quod in unitate fidei diuisio sit, sed quia ex utroq; populo in Ecclesia colligitur. Bene autem utrasq; Iesus uidisse dicitur, quia ex utroq; populo præsciuit, qui in eum credituri essent. Nouit enim dñs qui sunt eius. Nam uidere, eligere est, sicut Nathanaeli a dño dicitur: Cum esses sub ficu, uidi te. **Iohan. 1**

Piscatores autem descenderant, & lauabant retia.

Piscatores Ecclesiæ sunt doctores, quorum prio-

Y iij

res apostoli fuerunt, qui retia suae praedicationis in mundum extendentes, multos ex utroque populo in fide ceperunt. de quibus per prophetam dicitur: Mittam piscatore meos, & piscabuntur eos &c.

Ierc. 16. 3

Retia doctrinam praedicatorum significant, quae dum diuersis patrum sententijs roboratur, quasi uarijs filis contexta ligatur. Et pulchre retia doctrinam praedicatorum significant, quia sicut retia pisces quos capiunt retinent, ita praedictio ueritatis, quos in fide capit, facile non amittit. Unde bene retia, quasi retinentia sunt uocata. Lauant autem pisces retia, quando sancti praedicatorum castigant corpus suum, & seruituti subiiciunt, nec aliter uiuunt, nisi quod alios uiuere docent, cauentes ne alijs praedicantes, ipsi reprobi inueniantur. Illius exemplum imitati, de quo scriptum est: Coepit Iesus facere & docere. Vel lauant pisces retia sua, quando praedicatorum suam doctrinam subtiliter examinant & discutunt, ne aliquid in ea haereticum aut peruersum sonet.

Act. 1

Ascendens autem in unam nauem, quae erat Simonis, rogauit eum a terra reducere pusillum. Et sedens, docebat de nauicula turbam. Nauis Simonis, primitiua ecclesia, ex Iudaeis collecta. Quae ideo Simonis dicitur, quia specialiter ei est commissa: quoniam in initio suae praedicationis multi Iudaeorum per eum crediderunt, quando eo praedicante, una die crediderunt tria millia, & multa turba sacerdotum obaediebat fidei. Illi enim a domino dictum est: Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo ecclesiam meam. Et: quodcumque ligaueris super terram, etc. ligatum &

Matt. 16

in cælis: & quodcumq; solueris super terram, erit
 solutum & in cælis. Vnde & Paulus apostolus ait: **Galz.**
 Qui operatus est Petro in apostolatum circumcel-
 sionis, operatus est & mihi inter gentes. ¶ Sive certe
 navis Simonis, ecclesia ex gentibus intelligi po-
 test, quæ tunc ei a domino est commedata, quan- **Ioh. 21.**
 do audiuit: Tu es Petrus &c. Et iterum: Simon Io-
 hannis, diligis me plus his? Pasce oves meas. Bene **Actu. 4.**
 autem dicitur [una.] quia multitudinis credenti-
 um erat cor unum & anima una: nec quisquæ eo-
 rum quæ possidebat, suū aliquid esse dicebat, sed
 erant illis omnia communia. Docebat autem de-
 nauicula turbas, quia prædicatores sat. Et non aliā
 quam ecclesiasticam debet insinuare doctrinam.

Ut cessauit autem loqui, dixit ad Simo-
 nem: Duc in altum. ¶ Notandum, quod primum a
 terra nauem pusillum reducere iussit, nunc autem
 in altum ducere iubet, ostendens temperadum es-
 se sermonem doctoribus in prædicatione. Infirmi
 enim auditores nõ subito ad profunda myste-
 riorum sunt introducendi, sed prius pusillum a ter-
 ra submouedi, id est, a terrenis curis & carnalibus
 actibus separandi. Horum fragilitatem dominus
 tolerandam insinuat, cum Simoni præcipit ut na-
 uem pusillū a terra reducat. Nec propter tales de-
 serendi sunt perfecti, sed ad alta mysteriorum dei
 prouocandi, quod dominus significare uoluit, quñ
 Simoni dixit: [Duc in altum.] Aliter: Cum autem
 pusillum a terra reducere iubet, prædicationem
 apostolorum in proximas nationes esse extenden-
 dam ostendit. Cum uero ait, Duc in altum, eandē
 prædicationem usq; ad fines terræ esse peruentu-
 ram demonstrat. Quod tunc impletū est, quando

Act. 15. apostoli Iudæis dixerunt: Vobis quidem oportue-
rat primum loqui uerbum dei, sed quoniam repel-
litis illud, & indignos uos iudicatis æternæ uitæ,
ecce conuertimur ad gentes. Bene autem subdit,
& laxate retia uestra in capturam.

Captura enim locus est capiendis piscibus aptus,
unde & nomen congruum habet. Cum ergo dicit,
[Laxate retia uestra in capturam,] ostendit illic
predicationem apostolorum esse laxandam, ubi
nouerat esse electos, qui ea perentur in fide, quod
liber **Actuum** apostolorum declarat, cum dicit:
Actu. 16 Quia cum uellēt apostoli ire in Bithyniam, nō per-
misit eos spūs Iesu. Non enim ibi erat tunc locus
capturæ aptus. Cum autem in Macedoniam per-
gere non disponerent, apparuit in somnis Paulo
uir Macedo, deprecans eum & dicens: Transiens
in Macedoniam, adiuua nos. At ille intelligens ui-
sionem sibi a deo esse ostētam, perrexit in Macedo-
niam, laxans ibi retia sua in capturam. ¶ Notandū
uero quia alio tempore retia plicantur, alio captu-
ræ laxantur: q̄a non est omne tēpus aptum doctri-
næ, sed alio tempore retia prædicatiōis extendun-
tur alio doctores sui met curam habent.

Et respondens Simon, ait illis: Præceptor,
per totam noctem laborantes nihil cepimus,
in uerbo autem tuo laxabo rete.

Bene præceptorem eum appellat, quia cum per
totam noctē in piscationis officio frustra laboras-
set, statim ut ad eius iussionem retia laxauit, multi-
tudinē piscium cepit. ¶ Nox in scripturis aliquan-
do pro ignorantia uel cæcitate mētis ponitur. Per
totam ergo noctem laborātes nihil ceperunt, q̄a

nisi dominus illuminet mentem auditoris interius, in uacuum laborat sermo doctoris exterius, scriptura dicente: Nisi dominus edificauerit domum, &c. & Nisi dominius custoderit ciuitatem, & rel. **Psal. 126**
 Qui enim alijs prædicat, non in sua sapientia uel eloquentia confidere debet, sed in uirtute dei. Unde bene per Simonem dicitur, [In uerbo autem tuo laxabo rete. Et cum hoc fecissent, concluderunt multitudinē pisciū copiosam.] Bis in sancto euangelio legimus, qd ad iussionem domini laxata retia, copiosam multitudinem pisciū ceperunt, nunc ante passionem, & secundo post resurrectionē. Sed hoc inter utranq; piscationē distat, quia in hac piscatione retia laxari iubentur, sed tamē in quā partē mitti debeant, non designatur: in illa autem, ipse cialiter in dexteram partem missa perhibentur. In hac piscatione præ multitudine piscium rete ruptur: in illa uero multi & magni capti sunt, & retia rupta non sunt. In hac numerus piscium non exprimitur, in illa certus numerus designatur, cū centum quinquaginta tres capti memorantur. Unde per hanc piscationem ecclesia designatur, qualis est modo: per illam uero, qualis erit in futuro. Quandiu enim ecclesia in præsentia uita manet, utriusq; partis ciues retinet: ga bonos simul & malos recipit. Multi enim (ut ait Apostolus) confitentur uerbis se nosse deum, factis autem negant, de quibus per Psalmistam dicitur: Annunciaui & locutus sum, multiplicati sunt super numerum. Et pulchre in illa piscatione, quæ post resurrectionē facta est, in dexterā partē nauigij retia missa esse leguntur: quia sicut per sinistram præsentia uita, ita quoq; per dexteram sempiterna figuratur, sicut

Ioh. 21.**Tit. 1.****Psal. 39.**

Can. 2.

per Salomonē dicitur: *Læua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.* In hac piscatione, quæ ante resurrectionem facta est, boni & mali pisces capti dicuntur, in illa uero soli boni: quia in presenti ecclesia boni & mali inueniuntur, in sempiterna autē uita nemo malus inuenitur. Nusq̄ em̄ soli boni nisi in cælo, & nulq̄ soli mali nisi in inferno. Hæc autē uita, sicut media est inter cæli & terrā, ita utriusq; ciuitatis ciues in se cōtinet.

Rumpebatur autem rete eorum.

Lich. 2.

Quia ipsi ecclesiam uarijs hæresibus scindere conati sunt, q̄ in ea per fidem capti tenebātur, qualis fuit Iudas proditor, & Simon magus, & quales erant illi, de quibus Iohannes apostolus ait: *Exierunt ex nobis, sed non erant ex nobis.* Sed quia numerus electorum non solum ex Iudæis, sed etiam ex gentibus colligendus erat, recte subinfertur:

Et annuerunt socijs, qui erāt in alia nauī, ut uenirēt & adiuuarēt eos. *Alia nauis* (ut superius diximus) ecclesia est ex gentibus uocata. Annuerunt ergo socijs q̄ erāt in alia nauī, ut uenirēt & adiuuarēt eos: q̄a plures inter gentiles inuenti sunt, qui apostolis in prædicatione adiutores existerēt.

Et uenerunt, & impleuerunt ambas nauiculas, ita ut pene mergerentur.

Impletio nauium, perfectionē significat ecclesiæ, quæ quotidie ex cōuersione credentiū impletur, & usq; in finem seculi implebitur. Perichitatur autē nauis, sed non mergitur, quia sæpe persecutionibus hæreticorum ecclesia concussa est, sæpe falsorū fratrum iniqua operatione commota, sed mergi non potuit, quia Christum in fundamento habet.

It, ipso dicente. Super hanc petram ædificabo ecclesiam meã &c. Et sicut alibi ait, Venerunt flumina flauerunt ueni, & impegerunt in domũ illã, & nõ cecidit, fundata enim erat super firmã peirã.

Quod cũ uideret Simon Petrus, procidit ad genua Iesu, dicens: Exi a me, quia homo peccator sum domine. Sunt nonnulli infirmi intra sanctã ecclesiam q̄ peccatorũ suorũ magnitudine p̄ssi, uias uitę q̄ si d̄fficientes ingredi metuant, & tamen in suis iniquitatibus iacere nõ formidant. Quorum personam Petrus hic in se exprimit, cum uiso miraculo piscium, p̄cidit ad genua Iesu, dicens: [Exi a me, q̄a homo peccator sum dñe.] Sed qui se peccatorẽ considerat, deum desperando a se repellere non debet, sed p̄ijs gemitibus & assiduis fletibus eius misericordię appropinquare, nihil dubitans de illius promissione, qui ait: Pœnitentiã agite, appropinquabit cũ regnum cælorum. Sunt etiam & alij, qui carnaliter uiuentes, spiritualium rectorum disciplinã imperium esse arbitrantur: & dum eis spiritale magisterium onerosum uidetur, iugum ecclesiastici regiminis a suis ceruicibus excutere conantur. Cum q̄ p̄ se uiuant aliquando uoce, nonnunq̄ etiam morum prauitate spiritales magistros, quibus nolentes subiecti sunt, a se recedere p̄suadent. Horum ergo subiectionem significauit Petrus, eo q̄ procidit ad genua Iesu: morum uero prauitatẽ, in eo quod ait: [Exi a me, q̄a homo peccator sum dñe.] Sed quid spiritales magistri agere debeant, ille pastor pastorum exemplo suo docet: quia nõ a rogãre Simone discessit, sed & spiritale doctrinam impendit. Non cũ propter abiectos superbo: deserendi sunt humiles, sed potius cum bonis cor

Mat. 16.

Mat. 7.

Matt. 3.

& 4.

Ecci. 18. rigendi & tolerandi sunt mali, dicere Salomone.
Si spiritus potestatem habentis ascenderit super te,
locum tuum ne dimiseris.

Stupor enim circumdederat eum & omnes qui cum illo erant, in captura piscium quam ceperant. Similiter autem Jacobum & Iohannem filios Zebedei, qui erant socii Simonis. Quia isti discipuli diuini mysterii adhuc capaces minus erant, subitanea captura piscium non solum stupore, sed etiam timore circumdati sunt. Sed eorum fragilitatem dominus consolatur, cum pauentem Simonem confortat, dicens: [Noli timere.] Imo in pauente Simone, omnes penitentes confortare uideretur, ne de magnitudine peccatorum desperent. Vbi manifeste ministerium predicandi, quod ei commendaturus erat, predicat, cum ait:

Ex hoc enim iam homines eris capiens. Non enim officium piscandi uenit, sed spiritaliter commutauit: nam post domini resurrectionem legimus eum esse piscatum. Et pulchre, qui piscator erat piscium, piscator hominum futurus predicatur, ut sicut materiali reti pisces de profundis gurgitibus ad littus trahere solebat, ita spiritali predicatione homines de amaris mundi fluctibus ad fidem traheret.

Et subductis ad terram nauibus, relictis omnibus, secuti sunt illum. ¶ Non putandum est, hanc eandem esse uocationem, qua Matthæus binos de nauiculis discipulos ad Iesum sequendum uocatos narrat: non enim hic ab illo uocati esse dicuntur, sed uiso miraculo piscium, subductis ad terram nauibus, relictis omnibus, secuti illum esse me

moratur. Vbi intelligendum est, quia post hæc ad propria redierunt, & suimet curam gesserunt. Post ea uero ab illo uocati, ut Matthæus Marcusq; cõ Memorant, relictis nauibus & reti, secuti sunt illū, ita ut ulterius ad propria non redirent.

Mat. 4.
Mar. 1.

DOMINICA VII. POST PEN
teosten, ad Romanos VI.

Fratres, quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus. & cætera.

Beatus apostolus mystice & subtilissime isto in loco loquitur, & uult ostendere, quomodo mysterium mortis, sepulturæ & resurrectionis Christi, ad baptismum nostrum pertineat, & dicit: Nūquid ignoratis fratres mysteriū mortis Christi, sepulturæ ac resurrectionis, quomodo conueniat mysterio baptismatis? Si ignoratis, ego uobis pandam. Sed quæstio oritur in hoc loco: cū dominus præcipiat a postolis in euangelio, in nomine sanctæ trinitatis baptizare credentes, quare apostolus Paulus solummodo personam Christi assumat, dicēs: [Quicumq; baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus:] Quæ hoc modo soluitur, quia Apostolus in hoc loco non tantum rationem & institutionem baptismi describere disposuit, quātum mysterium mortis Christi. & ubi de morte aliquid erat locuturus, indignum duxit personam patris & spiritus sancti ponere, quæ carnem non suscepit neque mortem: sed personā tantummodo filiū, quæ carnem assumpsit, & pro nobis mortua est. Nec cōueniebat ut diceret. Quicumq; baptizati sumus in nomine patris & filiū &

Mat. 28.